Acc-N= 4490

خوشتر بود این قصۂ بہرام و گل اندام
بس تازہ تر این قصۂ بہرام و گل اندام

کتابِ ھذا

مسمّٰی بہ

قصۂ بہرام و گل اندام

من تصنیفِ مولوی صدیق اللہ صاحب کشمیری

حسبِ فرمائش

فاروق اینڈ کو تاجرانِ کتب

بہوری کدل سرینگر کشمیر

بسم اللہ الرحمن الرحیم

پس از حمد خداوند الهی
دوان چهوس از دل و جان این گواهی

چهو ختم المرسلین حضرت محمدؐ
درود حق بہ روحش یاد بے حد

ستونِ قصر دین اندر چار یارش
چهو عرشس از رفعت شان خاکسارش

ابوبکر و عمر عثمان تمام اند
علیؓ مرتضیٰ شیر خداوند

تمن سارن دل و جانم فدا باد
سرِ من خاک راہ مصطفیٰؐ باد

در بیان قصۂ بهرام و سراپای گل اندام و عاشق شدن بهرام بروی

سخندانِ کهت مانند بلبل
سرایدا ہمچنین افسانۂ گل

بشہر روم شاها نامور آسو
سٹهاه خوش و چهو کسرا داگر آسو

دس تس رعیت عدل و سخاوت
فقیرن منڈ سٹهاه آسوس محبت

بحکم آن کہ ملک و مال دلشاد
سٹهاه آسوس ولیکن کنهہ نہ اولاد

بشام و صبح با صد عجز و زاری
منگن فرزند از درگاہِ باری

بمسکینان دتن تم دولت و مال
بخشندین نذر قربان بعد چل سال

بفالِ فرح و فرزند چو جمشید
تولد شُہ بصورت ہمچو خورشید

سٹهاه خوشحال گو آن شاہ نامی
وجهون طالع بفرزندِ گرامی

اسدنس دراو خوش سیئن شاہ
سیئن غمگین بد اندیشان و بدخواه

بدر چون شیر طالع دید فرزند
کرن تس ناو بهرام بہتر سند

ڈنک دایہ رجهون تا چار سالہ
بگفتن طوطئی رفتن غزالہ

دلِ شہ خوش سیئن زان سرو آواز
بمکتب خانہ سوڑن پیش استاد

پڑن سکٹ علم ایٹهن ورہی تمام
توی مشهو گو از روم تا شام

دوازده سالہ اند رہبواتی
سیئن بے مثل کانہ آسو ستہ ناتی

بہ تیر اندازی وہم نیزہ بازی
بکشتی ہم کسے ثانی بنو دشس
سپُن مشہوُر در جنگ و گزاری
دوہہ اکہ آو پیش شاہِ کشور
کرُن تم عرض مالس دست بستہ
غرض ہیہوم در بیابان نیزہ بازو
دُتس شاہن اجازت گژھ بہ نچیر
لبک یلہ دستگہ بہ خصم بدکیش
شہنشاہن چینن ہند گرامی
ہتن رخصت پکن گو از شہنشاہ
ولے کیاہ آسو مرد کار زاری
بکان گی اک سہا ڈیوٹھک یہامون
سو ڈلیت شاہزادہ وتھو زا شقر
سوی بہرام آمد شیر غرّان
شہنشاہن ہتن نام خدا یاد
بجلدی از کمر یکشاد خنجر
امیرو تہ وزیر و کرسہ شاباش
نہ لوزت شاہ کشور گو سٹھاہ خوش
بدیگیر روز بہرام جہانگیر
تن تنہا پکن گو سوی میدان
بہ تندی لایوس تیراہ دست پہو
سو مارت آو فیرت از سرکوہ
ڈُت بہ پہلوانان سرفرازی
کہ ثانی در تحذاقی بنو دشس
دلس تس پیدہ گو عشق مجازی
بخدمت رُود استادہ چہ چاکر
بوپہوس لبیار گومت دل شکستہ
میان جنگستان فیرہ ہا بو
ولیکن عاجزان را باش دستگیر
ہکک یُد کرزہ تس نیکی زحد پیش
کرن آ ندم تقیر زند گرامی
سنت ساس مرد جنگی نین ہمراہ
بوقت جنگ چون شیر شکاری
بہیکل گاومیشی بلکہ افزون
پے گشتی پکن گو تس برابر
بہ تندی یر سرشس تراون ہنن پال
گرفتس سر پرن کاہ در افتاد
ژٹن تس سر پرُن اللہ اکبر
زچشم بد ہمیشہ در امان باشس
دزن ہتھو دشمنو چون عود در آتش
چہ شیر تند یاوان آسو نخچیر
وہیہون ہر تاہ ہستی گوس لالان
دتاہ روزت تہ آخر مختصر گو
قدم کرتھ یکتہ گو تامت وست دوہ

کرُن تمہ جایہ زُودا زوُد نادرہ
صبح بام آوتہ کتھو آفتابہ
یہ بیبستان تابکیفتہ پکن آسو
بہشتم روزہ گوہس اکس تل
پکن گوکہت بجلدی وتھ تت اندر
وتھرت آسو تت بٹ فرش دیبا
شہنشہ ڈیشہ ونوی گو گرفتار
قدم کتھہ پکہ وچھون تختاہ زیور
نہ بوزن شاہ کشور گو سٹھاہ توش
نشہ تس گوگت راہ کرک یاہم
بوچھوس بہرام فرزند شہ رُوم
دُپوس تم بڈ چھہ نام ہمن جہانگرد
بود عُمر مراہتہ شتاد و یکسال
گژہان آسوس پیے سودا بہر حبا
وچھم تس دختر پاکیزہ گوہر
جبیں تس فی تہ زن آفتاباہ
دو گیسو تس بعینہ کالہ شبہار
دو ابرو تس کمانے بہر نخجیر
سیہ چشمہ چھہ زن خاسے پُرازنوش
چھہ تمنز نست خنجر نرح ذہ چھس گل
زنخس چِٹ حال تمسند یام ڈیوتھ
لب لعلش چھہ زن یاقوت کانی

تمامی شب پکن آسو ہمچو شبگرد
شکار اد اک برنُن کرہ بس کیا یہ
نہ در روز و نہ اندر شب ٹھکن آسو
وچھون اک گنبداہ تت پٹ طلس
وچھون فرشاہ عجب از سنگ مرمر
بہت اک نازنینتاہ خوب و زیبا
وذن آسو نالہ دیون کرلبن بار
بہت تت پٹ اکے پیری پُرازنور
دزن ہتو دشمنو چھن عود آتش
دپوس تم بڈ ذہ کمہ سر جایہ آیہ
ذہ ونتم کیاہ کران چھوک اندرین بوم
زاستادان عالم چھوس کنوی فرد
سٹھاہ آسم خزانہ دولت و مال
بشہر چین وچھوم اک پادشاہ
غلط گفتم کہ ہمچون مہر انور
تتھہ بیتھہ نازنتر احسن نگاراہ
کران نم خستہ جانن کُشتہ یکبار
ذ مژگان ہر کسے راتیر تدبیر
لیغمزہ میبرد از جان دل و ہوش
چھہ صاحب دلن وان جان ہمچو بلبل
عجائب زن دوہس ہمنز شام ڈیوتھ
ہو بچہ ہمنز چھاہ آب زندگانی

نتہ ماچھی د پان تت حومن کوثر
چھہ تمسند دندہ تل زن مخنتہ مالہ
چھہٗ تمسند سینہ زن آئینہ تابان
دو بازو صاف تر از عین کافور
دزل نم زن چھہ برگ لالہ در باغ
چھہٗ تمسند نافہ خوشبو تر زادفر
چھہ گنجی ہ پرٕ دٕرسر بستہ لیکن
چھہ گنجس تل زہ تھم از سیم سادہ
زٕ کھور تمسند سفید از نقرۂ خام
لراہ چھس تہر بلورک تت چھہ دیوار
تسند رخ ڈلیشہ ولوی گوسن بہوش
کرم مہ خرچ سادی دولتہ مال
کرم یت گنبدس اندر توکل
درین مدت وچھو مستہ کا نہ انسان
تہ بوزنت شاہزادہ گو بے ہوش
ہتون رخصت یدستہ آولاان
گلان ہمچون ہلال از شوق آن ماہ
پس از یک مہ بجای واتو در باغ
لراہ در باغ دٕیٹھن خوب وخوشتر
سٹھاہ خوش گو گسی بیٹھہ وتھو پھیر گو
دپس تس گو کھندستہ آسہ این باغ
گکیس کم یکھاہ دوٹھت زٕلای ہنرود

بشیرینی مٕدورٕ تس چھو شکر
ذقن سیبے زبانش برگ لالہ
چھو نورٕ تازہ تر روی دو پستان
روپہ سند دست چھس نورٕ علی نور
نوی ہتو مت چھہ والن پر جگر داغ
بتربر نافہ چھوس نقشہ مدور
چھہ غنچاہ خوش زبلبل بستہ لیکن
ہیہ فتو زن چھو تھو مٕت الیستادہ
گل اندام است تام او گل اندام
چھہ خلقن پرت رتہ ہاوان دیدار
شراب عشق روئی او کرم نوش
تسنز صورت کرم از اہل تمثال
وچھن چھوس صورت گل ہمچو بلبل
مگر وچھو مک زہ دایم دامان مان
شرابن عشقی د تونس دیس جوش
پکان آسو روز و شب معشوق گاران
پکان آسو روز و شب تا مدت ماہ
ودان آسو تام سینس دوٕرگ داغ
لرے بنز پاک نخنتاہ پرٕ دگوہر
میان باغ میاداف تراولن
گر از تشش ادم ایہ جگر داغ
تہ بوزنت شاہ بہرامن فرن سر

وجھین اک نازنیناہ سفر بہ دوش
نہ ڈسیت شاہزادہ گوسٹھا خوش
تسنز جھپی دری کرک یم آفریدہ
دپوش تم تورہ فیرت ہا جوانا
سوجھوئی شاہنشہ دیوان و ہم جن
بنے تمنز کہ ناہش سرو آسا
مبا دانگھان بیت دانہ صیفور
نہ بوزت کہ تبسم شاہزادن
وتہنت زج دابہ نامنت وانو صیفور
نہ بوزت آولادان دیو شماش
دپوش شاہنشہن جھوس بواف
تشہنشہ نہو بجلدی لا بینش تہغہ
کلس ستیتی بجوادی کرنہ لستہ
یہ نندی آولادان دیو قماش
یہ بوزت پانہ گو صیفور لادن
دپون شاہنشہس الیر دگ تاخ
کڈن شمشیر لاین سوی بہرام
شہنشاہن یہ ون اللہ اکبر
کڈن شمشیر فارک خصم حیالستونہ
زہ روز بیت لفیحت بال ہنز باد
قرون سرنہ ڈھین تو راہ سمن تن
دپون شاہن زہ کسہ و ہمو کم پرخندر پاش

اتھس کت خوان بہت دپونس بکن نوش
کہین لنغمت پر زہین تش ای پری وش
لزم کم جھوس بو تمسند زخریدہ
جھو صیفوان یہ باغ خوش مکانہ
برادر پانہ جھس بے شک تنوی ین
نزی لنغمت نہ دپوتی گرھ ازابیخ
بصد خواری کری از بوستان دود
دپوس تمہ دابہ زل جھوی و کن آدن
دپون پاین جھویت باعنس اندر زور
دپن تس زل وتہنت ای مرد فلاش
نہ بوزت آولادان دیو کافر
زم کیب سر نگون آنن سو دکھف
سپین تم پای تمسند دل شکستہ
دپون شاہس کری دیزہ چو خشخاش
بقہر و خشم ون بہرام مادن
برای مرد بے بشک زہ بنو آسک
سپون رد ضرب آن ملعون ناکام
الون لستہ گرن ہیچہ پرادر
گبیس کہ نکہ پاہ لیسے خوب و دلا فروز
ہوں جھوک و شمشن اد شمسی داد
بگان آہس دو شتر دو شہ پوشتہ تھرزن
بہ جھیس ہمشیرہ صیفور و شماش

بت دانی یمن نشہ ید خطا آو
دپوس شاہنشہن اسے جواب پیکہ
بہت آسوس یو درعین گنہ ار
خطا یخنک ذٔہ ونتم ای پریزاد
شکارس سوی دٔم آسوس دران دوت
دپوس شاہن مہ یخنک ون ذٔلم کین
تہ یوٗزت یای بہت صیفوشاہ گو
زدست چاکران یدوی خطا آو
کروون عہد باشاہ جہاندار
گرٔھی ید پادشاہ داد گستر
یہ پیشانی غلامی ہند کرو داغ
وچھین گلہای تازہ بیوہ لبیار
میانِ حوض شکلِ شیر کرہ دہ
چھایٔب فرش زیب التخت زرین
شنہنشہ بیوٹھ تت پٹ یادل شاد
دماہ دوزت نبرکن درو شماش
اندرٔ ژانگ یہ دیوتک شاہزادن
کرک نغمہ سیٚن بہرام پرٔ نوش
شرابہ چیت سیٚن بہرام پرٔ نوش
ہتن رخصت لسیں ازہفتہ زصیفو ر
کرک رخصت امیرن دراہی ساری
ہتن رخصت لبن نہ کتھہ فرصت

مہربانی کرٔک بیولاہ دوٗرت تھاو
یو چھہوس حقدار چانوی بلکہ چاپ کرہ
کرک خواہش مہ کٔن ازہر آزاد
کجا یودی چوشاہم پند سیداد
کران آسوی نصیحت شاہ فیروز
اجازت دم یو چھہوس عازم سوی چین
ہرن ارد دیدہ خون شاہن پرن پیو
مہربانی شباہ کرنتھا نتھ و
دشیو نہ کینسہ ون من لعد آزاد
ہیتر لاد وبرہنہ پا یچ چاپ کرہ
تہ یو زت شاہزادہ ذٔو در باغ
منقش حوضہا وچھوی سرشار
یچھ زن آب سرود زیر کردہ
حیرت یہ تخت شکل یا دوشاہین
ستارہ رٔو صبو دوپریزاد!
امیر آمت چھہ ساری یانی وتاش
سمت ساری نمت تس پیہ یادن
زشادی گو شہنشہ از سر ہوش
کرک تا ہفتہ مجلس یالنے ونوس
کرو رخصت امیرن چھوم گٔہن دور
شہنشاہن تتہ پٹ سوی یاری
دپوش چیتو چھہ اس راضی وہ ذٔہی یت

پڇو عرضاه اک ڏنو يد آيه فرمان
پڇو ديواه اک ميان چاه الگه
ديوان خلقن اندر اِس ڇپيه پوشن
نه بونت گو تن تنها شهنشاه

دہا ڏيو ڏٺهن نهايت دعجب ماند
که هست اين ديو اندر خواب سرمست
نه بوزت وٿو زهر کي شاهزاده
ڏٺهون چاهاه عجايب تي سٺهاه سن
کمندي از کمر بگشاد ناگاه
ڏٺهون گگاشاه پسوي چپ فرود وي
نشر نس نازنيناه مازه گجهر

سوڏيشت بر زمين شهزاده افتاد
ڏبوس نمه توره فيرت هاجوا نه
بوبنن مندس سرداده سنز کور
مهجهوي ناو روح افزا وارکن وار
نه بوزت کو شهنشاه گو دل شکسته
بضرب نيزه وڃهونه ديو بد کار
کتياه اک ڏٽو حبن لاين به بهرام
توي پتنه ٿهد ڏهت لاين دو پاره
خدائي پاک شاهن ياد ڏنتو ن
پري پيکر نه ڏيشت آيه لاران
ڏٺن نس سر پرت الحمد الله

ڏپوک شاهن ڏينو بهتر سٺهاه جان
جهوتمند ناو افراغ يد اختر
سو بد وي ماره هن نه خلق تو شن
بکن گو وانو درنه ديک آن شاه

ازان رو بداد صيفورن سخن راند
به ده ڏود دماغش باليقين است
کرن چاهس اندر وسنوک اراده
گگلس پٽ اک درختاه تازه ڏٺوهن
گنڏان نت سيت وڃواندڻن چاه
شونگت بر تخت ڏٺوهن ديو بدخوي
ووان نه ناله ديوان هوش ڏجهر
پرڏهن نس کز کجائي اي پريزاد
سٺهاه مشکل ڇهو ميانوي داستانه
سو سالهم رفت از ملک خودم دور
بدست ديو ملعون ههس گرفتار
گرن ڏبوس به نيزه پاي خسته
پڙون الله اکبر گو سو بيدار
سنبن ردضرب سنگ ديو ناکام
سنبن رد گو دلس تس خاره خاره
گڏن شمشير لاين نس کمر ڏهن
کرن ميوڻهاه انس لس محنت هاران
بنت دي وخوشي ڪتو ازبن چاه

هٿن ۾ دستِ چپ تنهن ڏيوه ٿيو سر
سيٺ خوشحال ڏٺيئين ساڻ جن تمام
ڏٺوڪ شاهن ڇهه ڏهه جيه مال بسيار
ڏٺوڪ شاهن مريدي آسه ڪا ماه
بجلدي گهو بکين شماش جن پيش
ڏٺون يد آسه ڪاماه شهرياد س
بموا ست پاڻڻ ڏسمن بسته
ٻيته ڏهانڊان جيئنيه جه سوڙي ونه گو
بکين گو وانو دريائي مجازس
ڏٺوڪ شاهس ڏه ڪس ڇهوڪ اهي ايڙ ٻڌو
ڏٺوس سوداگرن از به تره خوشحال
ڏٺوڪ تم ڇهو منه حاجت نه ڪڏڪ ناو
سو ڏليشت هانه تل فرياد و ناله
تلوڪ نه ياد ڏٺو شهزاده بهرام
ڪرن حرڪت نه يڏسلي لڳو جهاز ه
شهنشاهن پرن الله تلون تير
شڪاري منزل ڪس وٺو شاه بهرام
سيمت ساد ڪرڪ تس مهرباني
جهازس منزل شادي اس ترن، تق آس
تره رت بله گئي ادا ڳهنت از جهازه
شهنشاهن بجلدي ڪر گرس زين
وڇهون ڏه شهر جين لگمت سٺه جنگ

بديگر ڪف شرن دلدار دبير
ڏنڪ بوسه بدست شاه بهرام
ڪڏو توه بوگره از بهر دلدار
ڏٺوتوه ڪس اٿه سوز وبيا ماه
ڏنن ڪٿه موئي شاهس ز سر خويش
بموا اندره ڏه ڏهن اڪ موئي تارس
ڪمره حاجت روا شهنشهس نه
نته ما يار دلدارس پته گو
وڇهن بازرگان ڏنهت جهازس
بوڇوس سوداگراه بيمت ڇه ڇهم ڏور
تره بامت ڏموي سنرت سٺهاه مال
بکين گي اڪ نهنگاه ناگهان آو
سيٺ اڪنون نهنگس اس حواله
ڏنن نيراه نهنگس اچهه ڪڏلت تام
تلون سر تهد ڏرياهي مجازه
ببيس اچهه لالوئس نه ڪره نخجير
ڪرن ٽڪره نهنگس ڪرکه آرام
غلام زرخريده اس اچهه جاني
ڏتان تس شاهزادن جان وتن اس
خلاصي ليکهم ڏرياءِ محبت ه
بکان گو وقت ديگر ڏانو ڏجين
بجاي ڏو ڏرتس آسو ڏ لتنگ

پرزہوس تم خاندارن حال و احوال
پزوی ونتھ جوانہ کیاژہ چھوی تاو
دپوس تم تمنہ آسی اے اہل خانہ
دپوس تم خاندان وادہ کُن دار
تمس پیٹھ گے ستھاہ شہزادہ مدہوش
چھو غوزک شاہزادن شوٗد تلمت
تہ لوزت گوسو اندر غم گرفتار
سیمت ستہ ساری والو شماش
دپوک شاہن بستین کرو جنگ
نہ بوزت گی لپکاتی تم دیو ساری
گرک کشتہ ہمہ لشکر نلوک شودر
نہ بوزت گو ستھاہ شہزادہ مسرور
لو بہرام ثلک جیل ملک ہیت
قلاس پیٹھ تھوکن تیزس لدت ژوٗد
سوٗزت قل شاہ چین وچھو سو نامہ
سپن فغفور چین خوشحال و خرم
وزیبنو شاہزادن لاگو سیتہ پاس
کرن تس خاندارس گرہ حوالہ
ٹکاتی گو سوی کوہی گل اندام
تمی دوپہ دایہ گل اندام پرطاق
شہنشہ بام تس کت دن نظر گو
گل اندامے نظر کہ سوی بہرام

چھہ دوس کن گمت شوربن پنتہ بال
ژہ سینن آشناوا سالو ما آو
ہمہ ونتھم ہمہ جنگک داستانہ
چھہ کوراہ شاہ چینس ہیچ گلنار
پرن پی تس تھوکن نہ کینہ کن گوش
انس معشوقہ سنزی مایہ ولہوت
تمو اندرہ ژہن ک ہوی دو تار
پہ پیش پادشاہ چون شیر جماش
ہمہ لشش اینو سر شہزادہ دوجنگ
ذہک شیخن تس کرہس فرادی
ژٹن آنوک سر شہزادہ غفور
لکھون نامہ بنام شاہ فغفور
وچھس دشمن شہ بنین ژہ تم کت
کرن رخصت جنن گے شاد و مسرور
سپن حیران ساری خاص و عامہ
پرون حمد اہ خدایس ستر کرتم
وُتھن جنداہ ملون تم سوٗد تہ ساس
ودن گو داغ دل ہیت ہیچ لالہ
پہ ہنہ بیوت نت از صبح تا شام
سیمت ساری تمس کن آسن مشتاق
وسنتہ پیہ دیشہ دنوی بنجیر گو
کرن خندہ خیالہ چھوس دس تمام

دماه دونت شمع زن ترایه دیار
شهنشه حالة اکے تاله دیوان
بکن ڈ ڈهين کنيزاه اک دون ون
تهون سوی خوان نعمت پیش بهرام
به نعمت مہ انجم ازخانه آیاد
فقیرن لقمه کنهه تل نه کڈن واج
ڈه کیاه چهوی تاد پوتس چهوہ بہ دیت
لیکان گیه خوان سمت پیش گل اندام
به ڈهون دایه گئے آنت پزوی دن
بمند پوشاه وچهم کنهه چهه منه معلوم
چهوبت کرانکس بها بیحد خزانه
ڈه گوه فیرت نه به ڈهه تس کنه کجائی
جواباه انته بو ذت درایه دولت
سه باہمت واڈ پیش شاه بهرام
کران کیاه چهوک نیت پزدن فقیر و
کوه بابیت دوان چهوک ناله فریاد
چهوه کهے محتاج بخشے لعل وگوهر
کرت اذدن از دست دشمن
کرن کیاه چهوک هرن تخته شب دوه
نه بو ذت شاهزادن آه نزادن
دپوتس ماہنزی نیمیان کت بوه
نشندی داه چهوم گوہمت سنت مه

ستهاه شهزاده تس پٹ گی گرفتار
بهت تنت دوڈه اندد آسور لیوان
انهس کت خوان نعمت آیه تس کن
فقیرو کهو دعا کر یہ گل اندام
برائے دفع چشم آن بریزاد
تهون خالس انذد پوتس پین ماج
فقیرس گود لس بوذت محبت
دچهن واجیاه عجب از نقره خام
دپوتس تمه تهو یربت انذد فقیرن
بوچهس زانن سو چهوی بے زنگ دوم
سوچهوی شانشه از دوی گمانه
کران کیاه چهوک هران اش ازچرائی
بکان گیه پیش شاه نیک سیرت
ڈه تنس آیس بوازپیش گل اندام
گژهی کیاه کیاڈه چهوم دغم اسیرو
غماه ید چهوی فقیرو ون کرت شاد
چهوه کهے از دست دشمن تواره وابتر
فقیرو کیاه ڈه چهوے حاجت پزوی ون
چهوه کهے دیوانه وتهوزل سیان کت بوذ
ڈاہ خویش داہی چاک داون
بوچهوس دہمت ز نادیار حیالتوڈ
قلمدانه نه کاغذ دم انت مه

به بو زنت آیه د دولت ژ ها به ژ ها به
ښتن تس نش شهنشاهین قلم تل
اول نام خدای پاک گاڈن

اتن ژ ها نډت قلمدا ناه ژ جا به
لکهون نامه بسوی گل چو بلبل
لکهون ننت ہچھ بلینه مخته ها ڈن

نامه نوشتن بهرام بنام گل اندام

الا ای سیمتن نامهت گل اندام
ژه چھوینه کنهه نه میانوی حال معلوم
خبر کیاه چھی بوکس چھوس کیا بنت آم
بو چھوس چیانوی تلا ماه دست بسته
بو زلفن چیان کر مُت چھوس گرفتار
دلو معشوقه میانوی عاد اینزه
دوان چھوس ہیچ بلبل ناله زار
ژه چھک تمغرور خنس بے محبت
لگوس بو ژاله چیانے زلف و خاله
دتون نامه حواله تس کرن تام
گل اندامے بشادی سینه داڈن

مه دده عشق دوئی تو دلس آم
بو چھوس شهزاده شاهنشه دوم
بو جانی عشقه سیتن گوس گمنام
ژ عشق تو گمت چھوس دل شکسته
بو چھوس دیوانه ژ ہی پت کو جه بازار
کوه زالنت مه عشقه نه ناره سینه
دیوان چھوس یاده کو تو چھوے بوان عار
مه رائوم یادن دوه ساری ژه بیت
مه تبو تھم جان و دل کرمی حواله
لکان گیه نامه همت پیش گل اندام
پرگون نامه اچھو کن خون هاڈن

جواب نامه نوشتن گل اندام بنام بهرام

اتن نامه لکهون نام خداوند
ژه بیدوی چھوک نه تو زندیشه دوم
ونک امت بوسینوس نه تمتن رام
ددہی سینه ژه بیدوی عشقه ناره
ژه کھو ژان کو نه بیهوک از تیر و شمشیر
ژه چھو بنا بو زمت ژاه ها جوانه

کوه یا بیت فقیر دوک دربند
ژه ہی کیتاه مه بیت حیران درین بوم
کوه یا بیت خدایا چھوی دلس جام
بو چھس ژان گره هک بیت حب باره
کرگس کیاه فرک پانس گرهک دوره
فقیراه آسو اندر اصفهانه

بدبخت پادشہ گو ہمت گرفتار — ژلوک تس سرانوک سوی پیش ددکار

مہ دتومی مایہ ہمیہ جایہ وتہت ژل — چھوکھے شہزادہ پاس سو ہوہل

وتہت ژل زاہ لبکتہ وصل معشوق — ہک بڈوی ژہ آسی گلنوک ذوق

وتہت ژل وتہت حاصل گوژھی لت — چھوکھے شائستہ بس چھپی اک نصیحت

وژن نامہ دتن دردست دایہ — یکن گیہ دتو نہ شاہس ژلایہ ژلایہ

سوتامہ یلہ تم شاہنشہن پُر — زنار یار خود وارہ ددش فر

گرن ہی ہی یہ کیاہ ستہ چھوس لوڈیشن — لوزالوس تادہ یار نتنر حوین

لکھون کاغذ سوی دلبر دو یارہ — گرژہت نرم قلب سنگخارہ

جواب نامہ نوشتن بہرام بجانب گل اندام

الا اے مہر انور ماہ دلبر — لو چھوس شہزادہ لیکن چانو چاکر

ددان چھوستہ ژہ نش دعوی شاہی — ژہ تی لوزک ڈٹت مانند یا ہی

دُدس لو نادہ اینی عار میانوی — یاب وصل ژہتہ کرتادہ میانوی

ژہ کھوژان کو نہ ہک از آہ عاشق — چھومیانوی آہ نش بڑ موافق

دلآرا ما ژہ چھونیا لو زمت زاہ — جوانادہ آسو عاشق دختر شاہ

لڈن پُر ددِ آہ جان گزائش — گیس یہ باد دولت از دعائش

گرژھی ماسوی وتن تی چھوس لوزانن — کتن کر وارہ گرکیادہ تم جوانن

ملہ یا دم زندہ تھاوم چھپہ منہ کنہ بیم — دل وجان برت کلہ کرحی ژہ تسلیم

ژلینہ کن ڈلینہ جانہ بر تل — کلس خواہ تیر لایم خواہ کر تل

دتن نامہ بدست آن دلآرام — یکن گیہ نامہ ہت پکیش گل اندام

نامہ نوشتن گل اندام بنام بہرام و تسلی دادن اورا

سو نامہ یلہ پران یار دلدار — زمخرودی رحم تس آوہ ددکار

منگون کاغذ لکھون نامہ بہ بہرام — شہنشہ چھوک تہ یدوی صبر کرتام

بخلق خاصہ شاہ بندہ کرتھس
ژہ بیدی چھوک مہ پت گومت گرفتار
کرم دن عہد ژی نش روزہ نہ دور
بغیر صبر نت کنھہ چھونہ چارہ
بنتی صبر کرہ لوی چھوی سٹھاہ جان
کرن دولت سو نامہ ہت روانہ
پرن نامہ سپن خوشحال لبیار
وزیر سو شاہ روم ازبہر بہرام
گڈن لشکر یکوزہ ہانڈان کتو گو
دپوس تم بڈ سو چھو گومت سوی چین
وزیراہ خاصہ آئن تام دستور
امیراہ سیت دوس تام شبرنگ
بشادی وات اندر شہر چین یام
شہر چین وچھون یامت تہند شور
نن تہہ نبر کن درا و شبرنگ
ولت ژ ندہ بنبس نم سوز ظلمت
نشر تس واتو شاہس پرزہ تاون
خبر سی واژ بہ فغفور آن یوم
لبی تی آو دپوس اسی دلاور
دپوس شاہن جنن تنز لشکراہ چھم
کرن تس شاہ ادس پادشاہس
امیرن حال یاون کیاہ چھو چھپارہ

کرت زاری سٹھاہ شرمندہ کرنھس
گیس بو چانہ پوڑھ آوارہ لبیار
مگر کھوژان چھس از شاہ فغفور
اگرچہ دولوی دہ عشقہ نارہ
بو تعجیل کر دن کارشیطان
سپن شہزادہ ڈلیت شادمانہ
کران آسو انتظار وصل دلدار
سپیو غمگین کنھہ ڈیوٹھن نہ بہرام
ڈیس نش شاہ وات ناگہان پیو
نہ یوزت گو شہنشہ وارہ غمگین
دپوس گژھ یہ پیش شاہ فغفور
بمعہ لشکر سوزن ازبہر گلرنگ
سپن غمگین کنھہ ڈیو کھکنہ بہرام
ڈلو یک قصہ شہزادہ عزور
وچھون حایہ اکس شہزادہ دلتنگ
وڈان تس بادہ ستر ہی مایہ ظلمت
سپن خوشحال شاہس حال یاون
لگ بہرام فرزند شہ روم
بشاہ عزور زاہ ما سہ ژٹ سر
ژٹ آو کس شہزادس بیشم
ونکا ہمت گرتنہ سیر سی فاش
گگل اندامہ لو زاوس عشقہ نارہ

امیرو عرض کر دِ پیش فغفور
کرکت شاہزادس مہربانی
تہ بوزت شاہِ چین گو پیش دختر
دپوس تمہ توره قیرت میانہ بابہ
مِہ چھوم شہزادہ سُند دِ دل محبت
سَہ کت بوزت شہنشہ گوب شادی
یدل شاہنشہس تمہ سوز پیغام
کھیک نعمت سین خوش حال ساری
عجایب خلعتاہ دولت شاہزادن
سین خوشحال ساری خاص تہ عام
تہون رانس سو بر تخت شہانہ
سیٹھ بے تاب انہ ستی شہنشاہ
سیٹھ مدہوش از باب جوانی
دُرِ شہوار ناسفتہ بکف آس
وچھون پوشاہ خلاص از زحمت خار
دران عشرت ہمہ شب بود بہرام
سحرگہ با دلِ خوش وُتھ شہنشاہ
کرن غسلاہ کھتو بر تخت شاہی
شہ چین آسو خوش بادشاہزادہ
تمن نامت اجازت آو بہرام
لکان تس شاہِ روس وا تو اخبار
تہ بوزت شاہِ قیصر بر وتھ لار لج

چھیہ شہزادس دِلس ژامت اندر ژور
دونہ وے آسہن فرزند چانی
ونن دو بیرادِ تس از پای تا سر
زہ حیرت چھم دلس گیمت کبابہ
قبول بہ دوی کرم بو لادہ تس پت
قِرن تمہ چین ہا چھنپس مُنادی
سمے سانتس خلایق خاص تہ عام
یہ وک حمد وشتاہ سوہی یاری
سو خلعت خواب وچھتہ کیقبادن
لعنزرت گو بین پاتس گل اندام
بخلوت کالبجن گو محلہ خانہ
کرن لبیار بوسہ بر زنخ ماہ
بمدہوشی بین گنج نہانی
کرک سوراخ تت از نوک الماس
کرن تت پارہ پارہ ہیچھ گلنار
چھو گل اندر کت راو گل اندام
سو ہُئی دریا کیت گو گرنہ غلاہ
سیٹھ مشہور ازہ تا بماہی
پس از یک ماہ کرن گر ہنک ارادہ
لشہر دوم ہت ستین گل اندام
شہنشہ وا تو با فغفور دلدار
ملاقاتاہ کرک روزت تہ سار پو

بصد عزت لٹن شہزادہ نالہ
بخانہ وات گی خوشحال باہم
ہمیشہ آسہ خوش از صبح تا شام
گژھے سارس سکارس آسو نیران
خوشی آسک کرک خوش زندگانی
کرک نہ کنہہ بغیر از عشق بازی
شفیع انوعی پاک الٰہی عاشق
دتم توفیق سونی عشق ہر دم
بلطف خوشتین کرتھم اسرفراز
دلو صدیقہ اکنون کر تتوی بس
زدنیا ہین زہ بدچھوی یارہ سند ذوق
بہ دنیا چھے لراہ اک ز فرازی
زہ کرکا ماہ نتشی یت تام روزی
اگرچہ رستمس ہیہ آستی زور
نہ چھوی بہرام زندہ نہ گل اندام
تمامی قصہ صدیق بیان کر

مٹھس سنتی زنوس سادوی طالہ
سپن شہزادہ فارغ از ہمہ غم
بہت آسان دپیش گل اندام
گژھے اندر گلستان آسو فیران
جوانی کامرانی شادمانی
تہوک نامہ درین کاخ مجازی
ذتھم مہ پانسی کن دل موافق
چھ دارم عشق تو دہ چھومنہ کہنہ غم
تہوم یا والدین استاد ممتاز
چھو سکھے عاشق نہ معشوقی بزہی تس
طمع نزاونت لیک ادہ وصلہ معشوق
لیبی نہ کنہہ یت لنز پایداری
یرت کونزاہ نتو رحمت زہ سوزی
نتو لاگن گرھک اندر بن گور
سپن در گور آخر زندہ چھوک تاوی
یہ کنیزاہ لو زمت سادوی تیان کر

کہ این ابیات را تاریخ این است
ہزار و دو صد و ہفتاد این است